

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๔

เตือนบ้าง ปัญญาสำคัญมากทีเดียว

(ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดอุดรธานีมาขอเมตตาเรื่องห้องน้ำห้องส้วมนักโทษ เรือนจำอุดรงบประมาณล้านเศษ หลวงตาครับ หลวงตาพอจะมีเวลาไปเทศน์โปรด พวกนักโทษบ้างไหมครับ) ตั้งแต่เวลานี้เฉพาะนี้ก็เทศน์ให้นักโทษนั้นนักโทษนี้มัน หลายนักโทษ ก็ไม่ทราบจะเทศน์นักโทษไหนบ้าง เอาละพักไว้ก่อน มันมากต่อมากที่เรา จะไปเทศน์ มากจริง ๆ อันนี้เขียน(แปลน) เสียจะ พิจารณาดูมันเป็นอย่างนี้ เราจะ ช่วยกันได้อย่างไรก็ต้องช่วยกันอย่างนั้นมันแยกกันไม่ออก อยู่ในเรือนจำก็คน นอกเรือน จำก็คน ความจำเป็นมีเท่ากัน สำคัญอันนี้ละ

ที่หนองบัวลำภูเราก็ให้หมดเลยนะที่เขาขอที่นอนหญิง ที่มีอยู่แล้วเขาก็พาไปดู ที่ยังไม่ได้ที่เขาต้องการเขาก็พาไปดู เป็นแถวยาวเหยียดจากจุดนั้นจุดนี้ ดูจนหมด พอ มาเราก็ให้หมดเลย เรือนจำหนองบัวลำภูให้หมดเลย เมื่อวานนี้กำลังช่วยโรงพยาบาล หนองบัวลำภู เรือนจำลาดยาวนั้น ๗ ล้าน สร้างตึกให้เลยเทียว บ้านหลังใหญ่ยาวเป็น สองชั้นนอนทั้งข้างล่างข้างบน ข้างล่างเขามีมุ้งลวดเรียบร้อยไม่มีปัญหาอะไรเลย นอนได้เคลื่อนไปหมด ข้างบนก็ดี ข้างล่างก็ดีสมบูรณ์แบบด้วยกัน หลังนี้ ๖ ล้าน แล้ว ให้มูลนิธิอีก ๑ ล้านเป็น ๗ ล้าน แล้วให้เงินก้อนบ้างพอประมาณสำหรับเป็นยาแก้ไข ะไร ๆ ของนักโทษหญิง รวมแล้วเรียกว่า ๗ ล้านกว่า ช่วยทุกแห่งทุกหนนะหลวงตา ช่วยจนกระทั่งหมาอย่าว่าแต่ช่วยแต่คนเลย หมาก็ได้ช่วย

อยู่ในวัดเมื่อวานนี้เดินไปดูเขาสูบน้ำ เพราะน้ำนี้สูบเป็นประจำ ๆ ถึงใหญ่ไม่จั้น ไม่พอ พอเดินไปดูนี้ไอ้หมี่ไม่ทราบมาจากไหน ปั้งปั้ง ๆ มา พอดีเราอยู่ประตูสระมาก็ เปิดประตู มึงจะลงสระหรือ เห็นปุ๊บปั๊บ ๆ มาโดดลงสระเลย เราก็ตามลงไปอาบน้ำให้ พออาบน้ำเสร็จแล้วโดดเข้ากลางสระเลย โถ มึงคืออาจหาญแท้ เห็นไหมเมื่อวานช่วยไอ้ หมี่ช่วยอาบน้ำให้มัน มันอาจหาญดีนะไอ้หมี่ เลยตกลงอาบน้ำให้ เขาเจยนะ เรายัดน้ำ ให้เขา ก็เขาไปหาเรา เรากำลังดูถังน้ำใหญ่อยู่นั้น เขาสูบน้ำขึ้นเรื่อย ๆ ไปพอดีไอ้หมี่ปั้งปั้ง ๆ เข้ามา หือ มึงมาอะไรไอ้หมี่ เปิดประตูมันปั๊บเข้าเลย เราก็เลยตามมันไปอาบน้ำให้ มันในสระ เมื่อวานดูว่าบ้าย ๔ โมงกว่าแล้ว

ที่ช่วยหมานี้ก็ ที่ปากเกร็ดสร้างตึกให้ มันจำเป็นเขาไม่มี ถ้ามึงเรื่องอาหารการ กินของสัตว์ ตลอดการบริการต่าง ๆ รวมแล้วค่าน้ำค่าไฟค่าบริการเดือนหนึ่งเท่าไร เขา ออกทางหนังสือพิมพ์ พอเราทราบทางหนังสือพิมพ์แล้วเราก็ติดตามเข้าไปดู เลยได้ ช่วย เริ่มแรกก็ช่วยค่าอาหาร เขาบอกว่า ๕ หมื่น ต่อไปฟาดเข้าไปเป็นแสนห้า ให้เดือน

ละแสนห้า ๆ นะ แล้วเราก็ไปดูเองอีกด้วย ครั้งที่สองที่จะได้สร้างตึกนะ ไปดูสภาพต่าง ๆ ໄ໓ ยังไงกัน เลยจำเป็นต้องสร้างตึกหลังหนึ่งให้ ໖ ล้าน พอสร้างตึกเสร็จเรียบร้อยแล้ว ตอนสุดท้ายเราก็ไปดูตึก ไปก็ขึ้นชั้นสี่กลาย ๆ นะ ปลุกต้นไม้ข้างชั้นสี่ ชั้นสามลงมาขึ้นสมบรูณ์ที่เขาใช้บริการต่าง ๆ

พอขึ้นไปข้างบนนั้นแล้วมองมาข้างล่างไม่เห็นพื้นดินเลยนะ มีแต่สิ่งปลูกสร้างติดกันตลอด โห นี่ทำยังไง แล้วดูบริเวณ หาที่ขยับขยายไม่ได้ทำยังไง มองไปข้างนั้นมีว่างไปตลอด พอลงมาแล้วก็เลยถามทันที ที่นี้แออัดมากแล้วทำยังไง ที่ว่าง ๆ ไม่มีบ้าง เหนอ ที่ว่าง ๆ นี้เขามีไว้สำหรับอะไร โอ้ย นี่เขาจัดเป็นล็อกไว้สำหรับขาย ถ้าเงินเอาเลย ໄ໓ หนึ่ง ที่เขามีตั้งเดิมไว้หนึ่ง จนหาที่ขยับตัวไม่ได้ เราเลยขยายไปอีกไธหนึ่ง ໄ໓ ๔ ล้าน ๒ แสนเราก็ซื้อเลย จากนั้นก็ให้เงินค่าอาหารประจำเดือนมาจนกระทั่งทุกวันนี้ให้เดือนละหนึ่งแสน ที่แรกให้เดือนละหนึ่งแสนห้า มันมีผิวดลาดมีเจตนาเคลือบแฝงเราเลยตัดออก ๕ หมื่นนั้นเพื่อทำทัศนกรรมให้รู้ตัว ถ้าเคลื่อนอีกคราวนี้แล้วตัดหมด นั้นเห็นไหมล่ะเราไม่ได้เหมือนใครนะ

คือเราให้ ๆ มันลืมหิว ลืมตัว ๆ ความโลภมากขึ้น ๆ สุดท้ายกระจายมาถึงเราติดตามไปดู ดูเป็นความจริง นี่ถึงว่าลัทธิธรรมกัน ภาคทัณฑ์กันไว้ว่า ที่เราให้เดือนละแสนห้าหมื่นนั้นเราตัดห้าหมื่นออก ให้หนึ่งแสนเฉพาะค่าอาหารประจำเดือน ๆ นะ แล้วมีภาคทัณฑ์เอาไว้ ถ้าหากว่าทำผิดคราวนี้แล้วจะตัดหมดเลย ไม่ว่าจะอะไรตัดหมด ร้อยเปอร์เซ็นต์เราบอก เขาก็ต้องระวังมาก เอาจริงนะเราไม่ได้เหมือนใคร ถ้าลงว่ายังไงจริงทุกอย่างบอกแล้ว นี่ก็ทีหนึ่งเป็นประจำนี้หนึ่งแสนนะ แล้วทางสวนแสงธรรมนี้อีกสองแห่ง นี้ไม่มาก สองแห่ง ๆ ละ ๓ หมื่นเป็น ๖ หมื่น ให้หมาเป็นประจำนะ ในกรุงเทพฯ ให้สองแห่ง ปากเกร็ดแห่งหนึ่งเดือนละหนึ่งแสน ที่ซอย ๓ สวนแสงธรรมนั้นสองแห่ง ๆ ละ ๓ หมื่น เป็นเดือนละแสนหกหมื่น นี่ให้ประจำตลอดมา สำหรับปากเกร็ดนี้หลายปีแล้วนะ ไกล่ลืปีแล้วมั้ง ส่วนสวนแสงธรรมไม่นาน ประมาณปีสองปีมานี้ ละ เราช่วยอย่างนั้นละ

เราช่วยทุกแบบนะ ช่วยโลกช่วยเต็มกำลังถ้าพูดถึงเรื่องการช่วย ไปไหนมันกระจายไปหมดเลย เดินผ่านไปไหนมีแต่สิ่งต่าง ๆ ที่เราได้ช่วย ๆ ตลอดนะ ไปที่ไหนจังหวัดไหนเหมือนกัน เพราะมีอยู่ทั่วประเทศไทยเคยบอกแล้วนี่ มีอยู่ทั่วประเทศไทยจริง ๆ ที่เราช่วยนะ ช่วยทั่วประเทศไทยทุกภาคเลย เป็นแต่เพียงว่ามากกับน้อยต่างกัน ตามความจำเป็นที่เราจะต้องช่วย อันนี้ก็ดูเสียก่อนนะ ถ้าหากว่าจะพอช่วยกันได้มากนักน้อยเพียงไร เมื่อดูอันนั้นแล้วกับดูการเงินการทองพอจะเป็นไปได้แล้วก็จะพิจารณากันก็มีเท่านั้นละ

เมื่อวานนี้ไปโรงพยาบาลหนองบัวลำภู ให้เท่านั้นละ ให้รถคันนี้รถแอมบูแลนซ์ มันจะอยู่ในย่าน ๘ แสนกว่าหรือ ๙ แสนรถคันนี้ ๆ เพราะเราสั่งเรื่อย ๆ มันลืมหอย ๆ ช่วยกันตลอดอย่างนี้ มีเท่าไรเป็นหมด ๆ เรื่องการช่วยเหลือโลกนี้เราช่วยจริง ๆ คือเราไม่ช่วยแบบเอาชื่อเสียงอะไร เราไม่เคยมี มีแต่ความเมตตาครบตลอด มีมากมีน้อยให้ตามมากตามน้อยไปเรื่อย ๆ เวลาที่นี่ เรือนจำมี ๓ แห่งนะที่เราช่วยแล้วเวลานี้ ลาดยาวมากกว่าเพื่อน อุดรฯ เป็นอันดับสอง หนองบัวลำภูเป็นอันดับสาม หนองบัวลำภูนี้น้อยกว่าเพื่อนที่ช่วย

เวลานี้พวกเครื่องมือต่าง ๆ ที่เขาส่งมานั้นเราได้ตกลงกับหมอเรียบร้อยแล้ว โดยไม่จำเป็นเราจะต้องไปดูเครื่องมือ คือตกลงทุกอย่างแล้วเรื่องเครื่องมือแพทย์นี้ หมอเป็นผู้รับรองเอง หมอรู้อย่างเราให้ หมอตรวจสอบจำนวนและคุณภาพของมัน เรียบร้อยแล้วก็ส่งบิลมาหาเราเลย เราจะไม่ต้องไปดูเครื่องมือเราก็จ่ายตามนี้ ๆ แต่ก่อนเรายังได้ไปดูนะ เริ่มแรกเราไปดู เดียวนี้ไม่ดูแล้ว เอาบิลเป็นประกันเลยเพราะได้พูดกับหมออย่างนั้นแล้ว คือเอาบิลรับเงินเป็นประกัน ของอะไรที่ตกมาจากโรงพยาบาล เรียกว่าเรียบร้อยแล้ว จ่ายตามนี้ ๆ คือเครื่องมือที่เรียกว่าหมอรับรองคุณภาพแล้ว เราจึงไม่ไปดูเรื่อยมาเลย

เวลานี้นักโทษอยู่ในเรือนจำอุดรฯ ประมาณเท่าไรละ(๒,๑๐๐ เศษครึ่ง) หญิงเท่าไร ชายเท่าไร (หญิง ๔๐๐ ชาย ๑,๗๐๐ เศษครึ่ง) ไม่ใช่เล่นนะ (เมื่อวานก็ย้ายระบายไปที่สว่างแดนดิน ๔๕ คน) ทางสว่างแดนดินก็มีมาหลายปีแล้วนะเรือนจำ (มีมา ๓ ปีแล้วครับ) ยังไม่ตั้งเป็นจังหวัดก็มีเรือนจำแล้ว (บึงกาฬก็มีครับ) บึงกาฬก็มีแล้ว เหนือ (ครับ บึงกาฬมีใกล้ ๆ กับสว่าง) บึงกาฬกับสว่างนี้มันจวนจะเป็นจังหวัดแล้วนะ ถ้าธรรมดาบึงกาฬนี่จะเป็นก่อนสว่าง (มีก่อนสว่างครับ) ถ้าพูดถึงเรื่องจังหวัดนะจะเป็นก่อน แต่เพราะเนื้อที่มันจะกว้างก็จริง แต่เนื้อที่ส่วนมากทำการปลูกสร้างอะไรไม่ได้ คนก็ไม่มีเข้าไป พลเมืองจึงไม่พอที่จะตั้งเป็นจังหวัด เรื่องเนื้อที่นั่นกว้าง วางไปหมด แต่ไม่มีคน สำหรับสว่างนี้มีคนขึ้นทุกวัน เนื้อที่ก็ประกอบการทำมาหาเลี้ยงชีพได้ สะดวกสบาย คนก็เต็ม สว่างนี่ก็จะไปจังหวัดแล้วต่อไป แล้วบึงกาฬนี่ก็จะรอ ๆ กันอยู่นั้น คนมันมากขึ้นทุกวัน ๆ

พูดถึงเรื่องบึงกาฬก็ช่วยน้อยเมื่อไร เหตุที่จะช่วยมากก็เพราะบึงกาฬนี้ต่อกับประเทศลาว ฝั่งโขงกัน เขาข้ามมารักษาทางนี้ นั่นอย่างนั้นนะ น้อยเมื่อไรทางฝั่งลาว เขาข้ามมารักษาทางนี้ ข้ามไปข้ามมา ตรงไหนที่อยู่ปากโน้นปากนี้ โรงพยาบาลนั้นรู้สึก ว่าคนมากทีเดียว ไม่ว่าจะจังหวัดไหนที่ไหนถ้าโรงพยาบาลอยู่ฝั่งนั้นฝั่งนี้เอาละ ทางหนองคายก็เข้ามาทางนี้ ทางด้านไหนเขาก็เข้ามา เขาเข้ามา ๆ เพราะฉะนั้นการช่วยเรา

จึงได้หนักตามทางฝั่งนี้ หนักมากอยู่นะ บึงกาฬนี่ก็มาก ไม่ใช่หน่อยนะ ไม่ได้ช่วยแต่นครพนม เป็นโรงพยาบาลจังหวัด

ส่วนมากโรงพยาบาลจังหวัดเราจะช่วยเป็นบางแห่ง สำหรับอำเภอนี้มากต่อมาก จังหวัดนี้จะช่วยเป็นบางแห่งไม่ค่อยมากนัก คือจำเป็นจริง ๆ เราก็ให้ ให้เฉพาะสิ่งจำเป็นนะ คือถ้าไม่ใช่สิ่งจำเป็นเขาก็ไม่ค่อยมาขอแหวะโรงพยาบาลจังหวัดนะ เราจะให้เฉพาะโรงพยาบาลอำเภอซึ่งเป็นความจำเป็นอยู่แล้ว ตามแถบลำแม่น้ำโขงนี้ พวกทางโน้นละข้ามมา ๆ มารับการช่วยเหลือจากทางเรา

มันก็เป็นอันเดียวกัน ใ้ที่ว่าไทยว่าลาวตั้งชื่อเฉย ๆ หลักเดิมเราได้ดูพงศาวดารมาแล้ว คือหลักเดิมจริง ๆ รากเดิมจริง ๆ มันเป็นกอเดียวกัน ออกมานี้มาแตกแยกเป็นนั่น ๆ แยกไปโน้นแยกไปนี่ จริง ๆ แล้วยกเดียวกัน ออกมาจากเมืองจีนเมืองอะไร เราลืมแล้ว คือทยอยกันมาเรื่อย มาแล้วก็ต้องมีหัวหน้า ๆ เป็นก๊กเป็นเหล่ามา แล้วก็แยกทางโน้นแยกทางนี้ ไปทางไหนต่อทางไหน เราอ่านจริง ๆ อ่านประวัติศาสตร์นะ พงศาวดารเรื่องราวของเมืองไทยตั้งเดิมมาจากไหน มาจากเมืองจีนเมืองนั้น ๆ บอกด้วยนะ มากี่มาแตกแยกเป็นก๊กเป็นหัวหน้า ๆ

ที่นี้หัวหน้ามาทะเลาะกันนะซี ออกมาจากกอเดียวกันมาทะเลาะกันแล้วแตกแยกกันไป เช่น เป็นไทยเป็นลาวนี่ก็ทะเลาะกันรบกัน พวกเดียวกันนั้นแหละรบกัน หัวหน้าต่อหัวหน้รบกัน เลยทำบริษัทบริวารเพื่อนฝูงทั้งหลายให้แตกแยกกันไป เฉพาะอย่างยิ่ง เช่นว่าไทยว่าลาวอย่างนี้มันก็อันเดียวกันนั่นเอง เพราะฉะนั้นเราจึงไม่สนใจว่าไทยว่าลาวอะไร เราเริ่มตั้งแต่ต้นตอมันแล้ว เราไม่สนใจนะ หลักทางโลกเขาก็มีกอเดียวกันมาแล้ว มาแตกตรงนั้น ๆ

ไปทางไหน ๆ เขาบอกไว้หมดเลย แล้วก็มาทะเลาะเบาะแว้งกันอะไรบ้างแล้วแตกแยกไป แบ่งสัดแบ่งส่วน นั้นเป็นนั่น นี้เป็นนี่ ก็เลยเป็นชื่อต่าง ๆ กันไป ความจริงเป็นกอเดียวกัน ประเทศไทยของเรา ทั้งลาวทั้งไทยเป็นกอเดียวกันทั้งนั้น มาแยกกันด้วยหัวหน้าทะเลาะกันรบกัน เลยแบ่งแยกกันอย่างนี้เรื่อยมา เรื่องราวมันเป็นอย่างนั้น รากเดิมของมันจริง ๆ เป็นกอเดียวกัน เพราะฉะนั้นจึงว่าเป็นอันเดียวกันตลอดมาอย่างนี้นะ เช่นอย่างเรียกว่าไทยว่าลาว เป็นชื่อเฉย ๆ นะ พวกฝั่งนั้นกับฝั่งนี้เขาไม่มีคำว่าไทยว่าลาวแหวะ เขาไปมาหาสู่เป็นพี่เป็นน้องกันมาตลอดอย่างทุกวันนี้

ทางนั้นได้อะไรก็เข้ามาทางนี้มาแลกเปลี่ยน ทางนี้กับฝั่งทางโน้นเป็นอันเดียวกัน มาตลอดอย่างนี้ คือมันเป็นกอเดียวกันมันก็เป็นอันเดียวกันมาตั้งเดิม ถึงจะแยกก็แต่ชื่อคนไม่แยก เป็นญาติเป็นวงศ์เป็นพวกเดียวกันมันก็อยู่ของมันอย่างนั้นแหละ เราได้เห็นพงศาวดาร ไปอ่านที่ไหนนะ อ่านสองหน เามาได้จริง ๆ พงศาวดารนี้ถึงได้ทราบ

เรื่องราว แต่หลวงปู่มั่น โหย เก่งมากนะ หลวงปู่มั่นกับหลวงนิवास บ้านอยู่ข้างวัดบรม
 นิवासคุยกันนี้ โอ ท่านนั้นก็เก่งทางพงศาวดาร ทางนี้ก็เก่ง คุยกัน โหย เป็นตุเป็นตะ นำ
 ฟังมากนะ หลวงปู่มั่นกับหลวงนิวาสคุยกัน ต่างคนต่างรู้ประวัติศาสตร์พูดกันนี้ โอ้ย
 กลมกลืนเป็นอันเดียวกันเลย นั่นละท่านรู้พงศาวดารเดียวกัน อย่างเรานี้ก็ได้รู้มาเท่าที่
 ได้มาเล่าให้ฟังนี้ เดียวนี้ลืมหมดแล้วแหละ รู้ตั้งแต่ต้นต่อจริง ๆ กอเดียวกันมาเลย มา
 แดกมาแยกไปโน้นไปนี่เรารู้ แต่หลวงปู่มั่นท่านจำเก่งด้วยนะ ท่านรู้พิสดารมากทีเดียว

ที่นี้โรงพยาบาลฝั่งนี้จึงได้หนัก คือทางโน้นต้องมาอาศัยทางนี้ละ ทางโน้นข้าม
 มา ๆ น้อยเมื่อไร อย่างบุงคล้านี้ก็เหมือนกัน ก็หลังไหลมานี้แหละ ที่เราช่วยอยู่เวลานี้
 นะ โรงพยาบาลบุงคล้าก็อยู่ปากทางนั้นลาวทางนี้ไทย เขาก็ข้ามมาหากันมารักษาอยู่
 เป็นประจำ ไม่ว่าโรงพยาบาลไหนถ้าอยู่คนละฝั่งแล้ว โรงพยาบาลทางฝั่งนี้ต้องหนักที่
 เดียว ได้ช่วยมากช่วยทางนั้นนะ เพราะเขาจนจริง ๆ เขาจนกว่าเรา ถ้าพูดถึงเรื่องการ
 ทำมาหากินก็รู้สึกว้า พื้นที่เขามีแต่ภูเขาเสียมากต่อมากนะ ทางเรายังมีที่ทำกินเต็มไป
 หมดเลย ทางนั้นคับแคบตีบตันมากกว่าเรา จนมากกว่าเรา ถ้าพูดถึงเรื่องผู้เรื่องคนก็รู้
 สึกว่าเขามีความทุกข์มากกว่าพวกเรา

นี่ก็ได้เผด็จพี่น้องทั้งหลายทุกวัน ส่วนมากไม่ค่อยได้พูดถึงด้านธรรมะนัก มัน
 เกี่ยวกับการบ้านการเมืองที่ช่วยโลกเป็นส่วนรวม คำพูดของเราเลยกลายเป็นคำพูดส่วน
 รวมไปหมด ส่วนมากก็เลยไปทางโลกเสียมาก เกี่ยวกับเรื่องช่วยชาติบ้านเมือง เตือนพี่
 น้องชาวไทยเราให้รู้เนื้อรู้ตัว ปรับเนื้อปรับตัวอย่าทำเหมือนแต่ก่อน เหตุการณ์ไม่
 เหมือนแต่ก่อน เวลานี้มันคละเคล้ากันแล้ว ทุกอย่างคละเคล้า ความสุขความทุกข์ก็เพิ่ม
 ขึ้นนะ เรื่อยว่าความสุขจะเพิ่ม ความทุกข์จะมันเพิ่ม ความวุ่นวายเพิ่ม การไปมาลำ
 ส่อนกันมากต่อมาก การซื้อการขายถ้ายิ่งไม่รู้จักประมาณแล้วก็เสียมากนะ เมืองไทยเรา
 นี้เสียเพราะเหตุนี้เอง อะไรมาก็คว่า ๆ อันนี้เมืองไทยเราเสียนิสัย ให้จำเอาไว้ละ

ให้มีเนื้อหนังเป็นของตัวบ้าง ให้มีหลักมีเกณฑ์บ้าง ศาสนาจับนี้จะดูไม่ได้นะ
 ชาวพุทธเมืองไทยเรากับศาสนานี้จะเข้ากันไม่ได้ มีหน้าซ้ำตัวพุทธศาสนาเองก็เป็นอีก
 แบบหนึ่ง โกรโโกโส หาหลักหาเกณฑ์ให้ประชาชนญาติโยมยึดก็ไม่ได้ ตัวเองก็เหลว
 ไหล ประชาชนก็เหลวแหลก เลยกลายเป็นแหวกแนวไปด้วยกัน เสียอันนี้ละ ที่นี้เอา
 ศาสนาซึ่งเป็นหลักความจริงพระพุทธเจ้ามาจับแล้วมันจะดูไม่ได้ละเมืองไทยเรา เพราะ
 ฉะนั้นมันถึงร้องเหมือนเสือถูกปืน ร้องโก๊ก ๆ ดุด่า เพราะแบบฉบับของพุทธศาสนาที่
 ให้ความร่มเย็นแก่โลกพากันทำลายเสียหมด คือกิเลสมันละเข้าไปทำลาย ที่นี้แบบของ
 ศาสนาที่จะให้ความร่มเย็น ความรู้จักความพอดีพอดีเป็นเนื้อเป็นหนังของตัวเองนี้

เลยจะไม่มี ขนบประเพณีอันดีงามของเมืองไทยจะไม่มีแล้วนะเวลานี้ เลอะเทอะไปหมดเลย โอ๊ย จนจะดูไม่ได้นะ

พอพูดอย่างนี้เราถึงได้เอาเรื่องการ์ตูนเขาเขียนมาเล่าให้ฟัง ไปเห็นเราก็ออดหัวเราะไม่ได้ เอ้อ เข้าทำดี มันเลยติดตาติดใจนะ เขาทำการ์ตูนไว้ มีผู้หญิงคนหนึ่งเขานุ่งข้างหนึ่งแล้วเขาผ่าข้างหนึ่งเอาไว้ ข้างหนึ่งจนจะเห็นทึ่มมัน มันผ่าขึ้นไปจนจะเห็นทึ่มมัน ข้างหนึ่งยังไม่ผ่า ไอ้ตูดก็มาข้างไม่ผ่า มามันก็มาคาบตรงนั้น ผู้หญิงคนนี้ก็ตบหัวมัน มึงมาคาบของกูทำไม มันก็บอกว่า ตรงนี้ยังไม่ผ่า คือด้านนั้นผ่าแล้วมันไม่คาบมันมาคาบด้านนี้ ด้านยังไม่หนีบยังไม่ผ่า มันก็มาคาบตรงนี้ แล้วผู้หญิงคนนั้นก็ตบหัวมัน มึงมาคาบทำไม ตรงนี้ยังไม่ผ่า หมาสอนคน คนมันเลอะเทอะมากกว่าหมา หมาเลยมาสอน ตบหัวหมามันก็ตอบละซี มาคาบทำไม ว่าให้มันอย่างนั้นซี มันบอกตรงนี้ยังไม่ผ่า ถ้าผ่าเห็นทึ่มแล้วจะชัดเจนทึ่มมันก็จะว่าอย่างนั้น แต่มันไม่สอนมากกว่านั้นให้เอาไปคิดเอา พวกเราคิดแล้วยัง

นุ่งกะล่อนจ้อนแจ้นเข้ามาในวัดนี้ระวังให้ตื่นะ วัดนี้เป็นวัดมีขนบประเพณีอันดีงามให้มนุษย์ได้นำไปใช้ อย่าเอาเข้ามาจู้จ้านมาทำลายวัดนี้ แต่งเนื้อแต่งตัวล่อนจ้อนล่อนแจ้นจะเห็นทึ่มไม่ได้นะ เอาค้อนปาเลยนะเรา เราไม่เหมือนใครนะ ให้ดู มาศึกษาอบรมต้องดู เอาสิ่งทำลายเข้ามาทำลายหาอะไร เป็นภัยก็รู้อยู่แล้วนี่ นี่ละมันเสียนะ ในวัดป่าบ้านตาดเริ่มเห็นปรากฏบ้างแล้วนะ เพราะฉะนั้นถึงได้เตือน นี่ไม่เหมือนใครนะ นี่เป็นคำเตือน ครั้งที่สองไล่หนีจากวัดไม่ให้เข้ามาเหยียบวัดเลยนะ นี่ไม่ได้เหมือนใครนะ โห ถ้าลูกหลานเข้ามาอย่างนี้ธรรมะไม่หนักไม่ได้นะ ต้องฟาดกันอย่างหนักเลย ไม่งั้นเอาไว้ไม่อยู่ เป็นอย่างนั้นนะ

ไม่มีขนบประเพณีอันดีงาม มีหน้าซำยังจะเข้ามาทำลายวัดอีก ให้เสียหายไปตาม ๆ กันหมด จะเลอะเทอะกันหมดแล้วนะวัดนี้ ยิ่งจู้จ้านมากทั้งหญิงทั้งชาย ไม่มีขนบประเพณี มีแต่เรื่องของกิเลสเป็นส้วมเป็นถ่านเข้ามาโปะในวัดในวา พระเถรเลยแหลกลเหลวหมด พระเถรท่านดูไม่ได้นะ ให้พากันจำเอาไว้ อย่าทำสุมสี่สุมห้านะ โห มันเลอะเทอะมากจริง ๆ เมืองไทยเรานี้เป็นเมืองเลอะเทอะ ไม่มีขนบประเพณีอันดีงามพอที่จะนำเคารพนับถือกันบ้างเลย ขึ้นตาขึ้นใจบ้างไม่ค่อยมี มีแต่แบบเลอะ ๆ เทอะ ๆ เป็นส้วมเป็นถ่านเต็มผู้เต็มคนเต็มบ้านเต็มเมือง ตลอดเครื่องใช้ไม้สอย มีแต่เรื่องเลอะเทอะ ๆ ทั้งนั้น โดยถือว่าเป็นของสะอาดยิ่งแล้วสำหรับกิเลส แต่สายตาของธรรมนี้สกปรกสุดยอด มันต่างกันอย่างนั้นนะ ดูไม่ได้นะ

ความสะอาดของกิเลสก็คือความสกปรกของมันนั่นแหละ ความสะอาดของธรรมมองดูบึ้มมันเห็นหมดเลย นี่ละพระพุทธเจ้าจึงนำมาสอนพวกสกปรก พระพุทธ

เจ้าสะอาดสุดยอดแล้วมาสอนพวกสกปรก พวกสวมพวกถ่านพวกถังขยะคือพวกเรา มีแต่ถังขยะเต็มเนื้อเต็มตัวทั้งหญิงทั้งชาย ด้วยทรงความสกปรกของกิเลส โดยที่มันถือว่าสะอาดสุดยอด ๆ ความสกปรกสุดยอดมันไม่ได้บอกนะ แต่ธรรมมองดูบีบจับได้หมด ๆ เลย อันนี้เสีย เมืองไทยเราเสียตรงนี้

พระท่านผู้มีธรรมมีวินัยท่านอยู่ในกฎระเบียบ ชีวิตจิตใจของท่านอยู่กับธรรมกับวินัย มีกฎระเบียบรักษาตัวตลอดท่านจึงไม่เสีย พระผู้เคร่งครัดในศีลในธรรมนี้ท่านชุ่มเย็นเป็นสุขสะตวกสบายไปหมด ไอ้พระโกโรโกโสพระลิงพระค่างพระจรวดดาวเทียมมองดูแล้วดูไม่ได้เลยนะ พวกเดียวกันก็ดูกันไม่ได้จะให้ว่ายังไง เราย้ำว่าแต่ฆราวาสจะดูพระ พระดูฆราวาส ซึ่งเป็นแบบเดียวกันมันดูได้วันยังค่ำ แต่ถ้าพระที่มีหลักธรรมหลักวินัยมีขอบมีเขตแล้วดูสิ่งเหล่านี้มันดูไม่ได้นะ โห อิดหนาระอาใจทั้งในการแนะนำสั่งสอน สั่งสอนไปหาอะไร เมื่อเป็นอย่างนั้น ธรรมมีคุณค่าขนาดไหน กับสิ่งเหล่านี้สกปรกไร้ค่าขนาดไหน เทียบกันบีบก็ไม่ลงใจที่จะสอน อ่อนใจไปเลย

นี่พระพุทธเจ้าที่ว่าท่านท้อพระทัย ก็คือท้อถังขยะนั่นเอง มันไม่ยอมฟังเสียงอรรถเสียงธรรมอันเป็นความดีงามเลย มีตั้งแต่เรื่องเลอะ ๆ เทอะ ๆ ไปหมด แล้วพวกเรานี้สั่งสมแต่ความเลอะ ๆ เทอะ ๆ เวลานี้ละ ให้สั่งสมคุณงามความดี จิตให้มีธรรมอันเป็นเครื่องคุ้มครองรักษาบ้างซี ต้องรักษาตัวบ้าง อันไหนไม่ควรทำอย่าทำ นั่นเรียกว่ารักษาตัว ต้องเป็นอย่างนั้น ถ้าทำลงแล้วเป็นยังไง เป็นเลอะ ๆ เทอะ ๆ กับความทุกข์มาด้วยกัน เราต้องคิดอย่างนั้นซี นี่ไม่ได้คิดอะไรเลย อยากรทำอะไรก็ทำ ฟุ้งเพื่อเห่อเหิมเกินเนื้อเกินตัว

วัดนี้ที่พอดูได้ ถ้าไปดูที่ทั้งหลายวัดทั้งหลายมาแล้วมาดูวัดนี้ก็พอดูได้นะ ถ้าวัดนี้ดูวัดนี้แล้วจะดูไม่ได้นะ นั่นเห็นไหม ถ้าวัดเดียวกันดูเรื่องราวทั้งหลายภายในวัดนี้จะดูไม่ได้เวลานี้ เราจะดูไม่ได้เราถึงได้เตือนอยู่นะ มันเลอะ ๆ เทอะ ๆ ขนาดนั้นเวลานี้วัดนี้เขาก็ถือว่าเป็นวัดมีระเบียบ ถึงอย่างนั้นก็ไม่มีพื้นที่จะเลอะ ๆ เทอะ ๆ จากสิ่งทำลายทั้งหลายที่กล่าวมานี้ได้เลย มันเป็นได้ตลอดนะ ได้ระมัดระวังตลอด เราก็อกจะแตกด้วยความปล่อย มันหนักมากไม่รู้จะทำยังไง ก็ปล่อยไปบ้าง หูหนวกตาบอดไปบ้างอะไรไปอย่างนั้นละ จึงต้องได้ระมัดระวัง สำหรับพระเถรเรานี้ระวัง พระเถรนี้ไม่ได้นะ เคลื่อนไม่ได้เราบอกแล้ว ไม่มีสองนะนี่ ชี้นิ้วทีเดียวไล่หนีเลย เราไม่ได้พูดอะไรเพราะสอนมามากต่อมากแล้ว ยังจะมาทำลายธรรมวินัยต่อหน้าต่อตาเรียกว่าดูกันไม่ได้ต้องขับทันทีเลย เพราะสอนมาแล้ว ไม่ใช่ไม่ได้สอน

ความระมัดระวังอย่างนั้นละดี ที่นี้ดีพระเถร ตัวเองก็ดี อยู่ที่ไหนชุ่มเย็นตลอดเวลา ขอให้ปฏิบัติตัวดีเถอะ ไปอยู่ที่ไหนดีทั้งนั้นเย็นทั้งนั้นสบายทั้งนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับ

สมบัติเงินทองข้าวของเครื่องประดับประดาตกแต่งอะไรนะ ธรรมท่านพอท่านแล้ว มีมากมีน้อยท่านพอด้วยความพอดีของท่าน เป็นสุขสบายใจเย็นใจ นั้นธรรมอยู่ที่ไหน เป็นอย่างนั้นนะ ถ้ากิเลสอยู่ที่ไหนต้องหาเครื่องตกแต่งบำรุงบำเรอส่งเสริมเป็นบ้ำกันหมดก็ยังไม่พอ ยังไปติดดินเป็นบ้ำกันไปอีก บ้ำไม่หยุดไม่ถอยคือบ้ำกิเลสลากจุมุกคนนั่นเอง ถ้าเรื่องของธรรมแล้วพอดี เรียกว่าพอเพียง ๆ ประชาชนพอเพียง พระนั้นประหยัด เรียกว่ามกน้อย ๆ พระนะ ไม่เอาอะไรมาก มีแต่ธรรมวินัยกับเครื่องบริขารเท่านั้นพอแล้ว ๆ แต่ธรรมครองใจตลอดเวลา ท่านปฏิบัติอย่างนั้นท่านจึงเป็นคนดี

ครูบาอาจารย์องค์ไหนเท่าที่เราได้ทราบมานี้ ไปหาครูบาอาจารย์ โถ เวลาเราไม่ได้คุยกับท่านนี้ก็เหมือนกับว่าเราทุกข์แต่เราคนเดียว ในการประกอบความเพียรชำระกิเลส แต่เวลาไปหาครูบาอาจารย์องค์ที่ปรากฏชื่อลือนาม ไปสนทนากันแล้วเราหงายเลยนะ เรียกว่าสู้ท่านไม่ได้ สู้ท่านไม่ได้ยังไง ความเพียรของท่านนะซีเด็ดเดี่ยว เอาเป็น-เป็น ตาย-ตาย เวลาท่านเล่าออกมา โถ ไม่ใช่เล่น ๆ นั้นเห็นไหมกิเลส ต้องเอาแบบรอดตายเที่ยวมันถึงพื้นตัวขึ้นมาได้ มาเป็นครูเป็นอาจารย์

อย่างลูกศิษย์หลวงปู่มั่นนี้เป็นยังไง ในทั่วประเทศไทยเราว่าอย่างนี้เลย ไม่มีใครที่จะผลิตลูกศิษย์ลูกหาที่ดั่งงามจนกระทั่งถึงเพชรน้ำหนึ่งลงมาได้มากยิ่งกว่าหลวงปู่มั่นนะ ไปที่ไหนทั่วประเทศไทยมีแต่ลูกศิษย์หลวงปู่มั่น ๆ ทั้งนั้นนะ องค์สำคัญ ๆ นั้นเห็นไหมท่านปฏิบัติตัวของท่าน หลวงปู่มั่นนี้ถึงขั้นสลบไสยนะ เวลาท่านเป็นใช้ท่านนั่งภาวนาท่านไม่ถอย ล้มสลบลงไป ท่านบอกว่าสลบถึง ๓ หนเหมือนกันนะ นี่ตอนที่ท่านเป็นใช้ท่านไม่ถอยความเพียร นั่งฟาดนี้ล้มทั้งหงายไม่รู้เลยท่านวางนั้นนะ พอรู้สึกตัวขึ้นมามันสลบลงไปแล้ว ลูกขึ้นใหม่เอาใหม่ นุ่นฟังซินะท่านเล่าให้ฟังนะ ๓ หน สลบนี้สลบตอนเป็นใช้ทุกครั้งแหละ คือท่านไม่ถอยเป็นใช้ก็ใช้เอา นั่งภาวนาที่ชัสนี้สลบล้มลงไป พอรู้สึกตัวขึ้นชัสนี้ท่านวางนั้นนะ นั้นเห็นไหมหนักไหม

นี่ละครูบาอาจารย์ของพวกเราในสมัยปัจจุบัน ต่อจากนั้นครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่เป็นเพชรน้ำหนึ่ง ๆ เวลาที่อัฐิของลูกศิษย์ลูกหาหลวงปู่มั่นมีน้อยเมื่อไรที่กลายเป็นพระธาตุ ๆ อัฐิที่ลงได้กลายเป็นพระธาตุแล้วนั้นคือพระอรหันต์ ๆ นั้นเอง ท่านตีตราไว้แล้วในตำราบอกอย่างชัดเจนทีเดียว นี่มีมากขนาดไหนลูกศิษย์หลวงปู่มั่นนี้ โห ตั้ง ๑๐ กว่าองค์ไม่ใช่บ่อย ๆ นะ มีแต่องค์สำคัญ เริ่มมาตั้งแต่หลวงปู่แหวน หลวงปู่ขาว หลวงปู่คำดี หลวงปู่พรหม อู๊ย หลายองค์นะ ที่ได้เป็นพระธาตุแล้ว อัฐิท่านเป็นพระธาตุ ๆ แล้ว นอกจากนั้นก็ยังมีทั่ว ๆ ไป อย่างผู้เฒ่าแม่แก้วที่ท่านเคยเล่าให้ฟังว่าจะบวชเป็นเณรให้มันนะ อัฐิก็กลายเป็นพระธาตุแล้วแม่ชีแก้ว ก็อย่างนั้นแล้ว

ผู้หญิงก็แม่ชีแก้วคนหนึ่งก็อัฐิกลายเป็นพระธาตุ นี่ก็ลูกศิษย์ต้นของหลวงปู่มั่น ตั้งแต่แกยังเป็นสาวอยู่ ท่านหลวงปู่มั่นท่านแนะนำสั่งสอน หลังจากนั้นมาแล้วเวลาแกตายลงไปนี่อัฐิของแกก็กลายเป็นพระธาตุ ส่วนพระนี้มีมาก เท่าที่จำได้นี้ ท่านหล้า ภูจ้อ ก้อ นี่ก็เป็นพระธาตุแล้ว หลวงปู่ตื้อ นี่ลูกศิษย์หลวงปู่มั่นนะ หลวงปู่ตื้อนี่ก็กลายเป็นพระธาตุ โอ๊ย สวยงามมากนะ เราไปเห็นด้วยตาเราเอง ให้พระเอาออกมาให้ดู พอทราบว่างค์ไหนเป็นพระธาตุ ๆ เมื่อมีโอกาสแล้วเราจะไปดูจนได้ด้วยตาของเราเอง แล้วหายสงสัย ๆ อย่างหลวงปู่ตื้อนี้ โอ๊ย สวยงามมากจริง ๆ สดใสเหลืองอร่ามเลย เทียว เป็นเม็ด ๆ เท่าเม็ดข้าวโพดเล็กกว่านั้นหน่อย มองดูแล้วเหมือนทองคำ อัฐิของหลวงปู่ตื้อสวยงามมากจริง ๆ นี่องค์หนึ่ง นี่ก็เป็นลูกศิษย์หลวงปู่มั่น หลวงปู่พรหมก็ลูกศิษย์หลวงปู่มั่น นี่ก็เพชรน้ำหนึ่ง นี่กลายเป็นพระธาตุ

เท่าที่เราจำได้ก็ หลวงปู่ขาว หลวงปู่ตื้อ หลวงปู่แหวน หลวงปู่คำดี หลวงปู่พรหมเท่าที่ทราบมาโดยลำดับ ท่านหล้า จากนั้นก็ท่านจวน หลวงปู่ฝั้น ก็เป็นนะ แต่ส่วนใหญ่ที่เก็บไว้นั้นไม่เป็น เขาเอาไว้ในบ้านเป็น หลวงปู่ฝั้นก็แน่แล้วว่าเป็น แล้วก็ท่านสิงห์ทองก็เป็น นี่เป็นหลานท่านมา ก็เคยอยู่กับท่านมาแล้วเหมือนกัน นับมาตั้ง ๘-๙ องค์แล้วนะ เท่าที่ทราบมานี้เป็นพระธาตุแล้วทั้งนั้นนะ

คำว่าพระธาตุแล้วนั้น คือพระอรหันต์องค์หนึ่งนั่นเอง ร้อยเปอร์เซ็นต์ คือพระธาตุนี้เป็นเครื่องหมายของวัตถุ ด้านวัตถุได้แก่ร่างกายซึ่งเป็นส่วนหยาบ คือจิตที่บรรลุถึงวิสุทธิธรรมแล้วจิตนี้จะบริสุทธิ์ นี่พูดตามหลักธรรมชาตินะ จิตที่บริสุทธิ์แล้วครองธาตุชั้นธัญญ์นี้ ความบริสุทธิ์ของจิตนั้นจะชะงักฟอกออกมา ธาตุชั้นธัญญ์เลยกลายเป็นธาตุชั้นที่ละเอียดลออ จึงกลายเป็นพระธาตุได้ ทั้ง ๆ ที่เป็นวัตถุธาตุเหมือนกันกับร่างกายของเรา แต่ร่างกายของพระอรหันต์ที่ครองด้วยจิตที่บริสุทธิ์ จิตที่บริสุทธิ์นั้นแหละชะงักฟอกออกมา แล้วก็กลายเป็นพระธาตุได้ ๆ นี่เป็นอย่างนั้นเรื่องราวมีอย่างนั้น ใครจะมากยิ่งขึ้นกว่าหลวงปู่มั่นที่อุตสาหะพยายามแนะนำสั่งสอนลูกศิษย์ลูกหามา ถึงขั้นบำเพ็ญธรรมนี้ถึงขั้นสลบใสเหมือนกัน แล้วต่อจากนั้นก็หมดไป ๆ แล้ว

เดี๋ยวนี้จะไม่มีการบูชาอาจารย์แล้วนะ ที่เป็นเพชรน้ำหนึ่ง ๆ รู้สึกมีน้อยมาก ๆ โดยลำดับ หากมีอยู่ เรื่องมีนะมี แต่รู้สึกว่า มีน้อยมาก ค่อย ๆ มีไปตาม ๆ กันละ ท่านผู้ที่ทรงธรรมประเภทนี้จะไม่เหมือนโลกนะ มีเหมือนไม่มี เพราะธรรมในใจของท่านไม่ได้เหมือนกิเลสมีอยู่ในใจ มีเหมือนไม่มี คือไม่ผลึกไม่ตัน ออยากพูดอย่างนั้นอย่างนี้ท่านไม่มี มีแต่ความพอดีตลอด ถึงกาลเวลาที่จะพูดออกไปเพื่อเป็นประโยชน์แก่โลกหนักเบาเล็กน้อย ท่านก็ออกไปตามสัจตามส่วนที่เห็นว่าสมควร ถ้าไม่ครบแล้วก็เหมือนไม่มีธรรมเป็นอย่างนี้นะ

เพราะฉะนั้นเวลาท่านอยู่ที่ไหนจะทราบจากพระเณรที่อยู่ใกล้ติดพันกับท่าน ก่อนผู้อื่นใดละ สำหรับลูกศิษย์ลูกหาก็ครูอาจารย์ก็ต้องเปิดให้กันฟังเป็นระยะเป็นกาลเป็นเวลาเหมือนกัน เพราะฉะนั้นจึงได้ทราบ ๆ ส่วนที่จะให้เป็นแบบโลก ๆ นี้ไม่เป็น ถ้าธรรมไปเป็นโลกนี้เป็นถึงขยะไปแล้วไม่ใช่ธรรม เรื่องโธ่เรื่องอวด อวดรู้ อวดฉลาด เรื่องอรรถเรื่องธรรมแล้วเป็นกิเลสไปหมด ถ้าเรื่องธรรมแล้วไม่มีอย่างนั้น สมควรจะออกหนักเบาอย่างน้อยจะออกทันที ๆ ตามสัตตามส่วนที่เห็นว่าเหมาะสม จากนั้นแล้วก็หายเงียบไปเลย ท่านไม่มีอารมณ์ นั้นละธรรมเป็นอย่างนั้น ให้พากันจำเอาไปปฏิบัตินะ

เรื่องภวานานี้แหละ อย่างอนตายอยู่ตั้งแต่ความสงบเฉย ๆ นะ เราเคยอยู่แล้วในความสงบเราเคยบอกแล้วนี่นะ เราติดสมาธิมาถึง ๕ ปี ฟังซินะ ตั้งแต่พัดกับกิเลสจนกระทั่งขึ้นบนตระพองมันได้ ขอกระหน่ำลงไปที่เราเคียดแค้นให้มันเต็มสัดเต็มส่วน พาดกันถึงขนาดนั้น ตั้งแต่นั้นตั้งขึ้นได้ จิตเป็นสมาธินี้อยู่ที่ไหนเป็นสมาธิตลอด จะอยู่ที่ไหนก็ตาม ความคิดความปรุงแต่ก่อนที่มันพาให้ฟุ้งเพื่อเห่อเหิม ไม่ได้คิดไม่ได้มันจะเป็นจะตายจริง ๆ กลับพลิกตาลปัตร ความคิดนี้เป็นภัยรบกวนใจที่สงบมากที่สุดทีเดียว เพราะฉะนั้นผู้ที่จิตเป็นสมาธิเต็มภูมิแล้วไม่อยากจะอ่าน อยู่ไหนสบายไปหมด ไม่ว่าจะกลางวันกลางคืน ท่านนั่งครูเดียวมันก็ชั่วโมง คือท่านไม่ได้อยู่กับอะไร ไม่ได้อยู่กับอิริยาบถ อยู่กับจิตมีอันเดียวไม่มีอะไรเข้าไปยุ่ง เพียงเท่านั้นก็พอ

เพราะฉะนั้นผู้ที่มีสมาธิจึงติดสมาธิได้ เพลินในความสงบร่มเย็นของตัวเอง จึงไม่ออกทางด้านปัญญา นี่เราก็ตัดมาถึง ๕ ปี พ่อแม่ครูจารย์ขนาบไล่ออกจากสมาธิเราก็คเคยพูดให้ฟังแล้วนี่ว่า ความสุขในสมาธิเท่ากับเนื้อติดฟัน เนื้อติดฟันมันเป็นความสุขขนาดไหน ฟังซิเนื้อติดฟัน นี่แหละสุขในสมาธิมันก็เทียบเท่ามันเองท่านว่า ขนาบเราออก เวลาออกทางด้านปัญญา ก็มันพร้อมแล้วสมาธิ พอออกทางด้านปัญญานี้มันก็ผิงเลยทันที โธ่ ออกอย่างรวดเร็วเสียด้วยนะเพราะมันพร้อมแล้ว อาหารเครื่องทำครัวที่จะทำให้เป็นอาหารประเภทต่าง ๆ มันพร้อมแล้ว แต่เราไม่นำมาประกอบมันก็นำเฟะไปเท่านั้นซิ อันนี้สมาธิพอแล้วควรแก้ด้านปัญญาทุกชั้นแล้ว ไม่นำออกมาใช้มันก็นอนจมอยู่นั่น ทีนี้ท่านลากออกมา นี่ พอออกมานี้ก็ผิงเลยทันที จนไม่ได้หลับได้นอน กลางคืนกลางวันไม่สนใจการหลับการนอน มีแต่จิตเป็นธรรมจักรหมุนฆ่ากิเลสเป็นลำดับลำดาไป นี่ปัญญานะที่จะฆ่ากิเลส สมาธิเพียงพัก ถ้าหากว่าเราเพลินในสมาธิก็ติดสมาธิจมไปเลย

ปัญญาที่แรกมันจะฝืนมันไม่อยากจะออกนะ ความอยู่ในสมาธินี้สงบดีสบาย การออกทางด้านปัญญาเป็นการทำงาน ไม่อยากทำงาน แต่บังคับออก เมื่อเวลาออกทาง

ด้านปัญญาแล้ว ปัญญาคือพิจารณาอะไร พิจารณานี้ละ เอาธาตุชั้นของเราท่านชั้น
ของเขามาเทียบมาเคียงกัน เกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ เป็นของเล็กน้อยเมื่อไร นี้
ทำลายภูเราทั้งลูกเลยภูเราที่เต็มอยู่นี้ ภูเขาคือต้นไม้ หรือภูเขาคือเขาคือเรา นี้ภูเขาก
เรา ภูเขาคือต้นไม้ดินฟ้าอากาศอยู่นั้นไม่ต้องพูด ภูเขาคือร่างกายของเขา ภูเราคือร่างกาย
ของเรา มันติดอันนี้ละนะ เอาอันนี้เข้าไปจับไปแยกดูซิ เกสาเป็นยังง ไล่บี้มันลงไป
สถานที่เกิดที่อยู่มันเป็นยังง โลมา นขา ทันตา มันอยู่ในที่เช่นใดเกิดในที่เช่นไร เราไป
สำคัญมันหมายมันว่าเป็นอะไร นี้เรียกว่าปัญญา

แยกแยะเข้าไปซิ ดูผมดูชน แล้วแต่เราจะถนัดในอาการใดในสกลกายของเรา
๓๒ อาการ เรานัดอันไหน เอา จับเอาอันนั้นบีบแล้วมันก็จะเหมือนไฟได้เชื้อ มันลุกลาม
ไปหมดบรรดาที่เป็นสภาพเหมือนกันนั้น ต้องแยกต้องแยะไม่มันไปไม่ได้นะ นี้ได้เคย
มาแล้วจมาได้ ๕ ปีไม่ได้สนใจจะออก พอถูกพ่อแม่ครูจารย์มันลากไปนี่ก็ออกเพราะ
ความเคารพเชื่อฟังนะซี พอออกมันก็ผิงเลยทันที มันถึงจำ ๆ ไปเลย โห ปัญญาเป็น
น้ำล้นแก้ว สมมติเป็นน้ำเต็มแก้ว เต็มภูมิแล้วอยู่เท่านั้น ใให้เลยนั้นไม่เลย พอปัญญา
แล้วก็ป็นน้ำล้นแก้ว ที่นี้ออกเรื่อย ออกไม่มีประมาณ ออกอย่างหยาบอย่างกลางอย่าง
ละเอียด

ออกอย่างหยาบเกี่ยวกับเรื่องร่างกาย พิจารณาร่างกายสังขารเหล่านี้ สติปัญญา
เหมือนฟ้าดินถล่มนะ ผาดโผนโจนทะยานมาก เพราะร่างกายเป็นส่วนหยาบ สติปัญญา
แก๊กลิสที่มันติดพันกับร่างกายก็ต้องเป็นปัญญาที่ผาดโผนโจนทะยาน พอผ่านนี้ไปแล้ว
ที่นี้ก็ป็นสติปัญญาอัตโนมัติหมุนตัวไปเอง ๆ จนกระทั่งกลายเป็นสติมหาปัญญาซึม
ซาบไปเลย มหาสติมหาปัญญานี้ซึมซาบนะ ชั้นสติปัญญาอัตโนมัติถ้าเป็นมีดก็เรียกว่า
เราย่ำบีบ ๆ คือทำงานไม่หยุด มันหากมีลักษณะเป็นอย่างนั้นละ เป็นพักเป็นตอน ๆ
ของมัน นี่เป็นสติปัญญาอัตโนมัติ ที่นี้พอก้าวเชื่อมเข้าไปถึงมหาสติมหาปัญญาแล้ว ซึม
ซาบเลย ไม่มีคำว่า ป็อก ๆ แปก ๆ ซึมไปเลย ไปที่ไหนรู้ไปหมดเห็นไปหมดรู้ไป ๆ
เห็นไปผิดคาดผิดหมาย

จิตดวงนี้เวลาได้ออกรู้ได้เห็น มันไม่ใช่จิตดวงโง่ ๆ ตลอดไปนะ ถึงชั้นมัน
ฉลาดมันเห็นไปหมดนี่จะว่าไง ใครไม่เห็นมันก็เห็น ใครไม่เชื่อมันก็เชื่อความเห็นของ
เจ้าของ นี่ละมันถึงชัดเจน อันนี้ละเป็นปัญญาที่จะถอดถอนกิเลส พวกนี้ใช้บ้างซี สังขาร
ร่างกายกอดกันไว้ทำไม ทิ้งกันไว้ทำไม เกิดประโยชน์อะไร พิจารณาให้เห็นชัด เวลา
พิจารณาก็พิจารณา สิ่งเหล่านี้ละพาพวกเราทั้งหลายเกิดกองทุกข์ภูเราที่นี้แหละ มัน
เป็นบ้ำอยู่กับนี้แหละ เวลาพิจารณานี้แตกแยกออกไปแล้วมีสัตว์มีบุคคลที่ไหน มีเขามี
เราที่ไหน ถ้าเทียบกว่าดินเป็นดิน น้ำเป็นน้ำ ลมเป็นลม ไฟเป็นไฟ เพียงเท่านั้น แล้วไป

เสกสรรปั้นขอเป็นหญิงเป็นชายของสวयของงามที่ไหน มันเสกสรรบ้า ๆ ไป ปัญญา
 ดำหนิแล้วนะที่นี้ พอพิจารณาเข้าถึงขั้นนี้มันก็ดำหนิความเสกสรรปั้นขอของกิเลสที่
 หลอกมาแต่ก่อน แล้วเห็นชัดเข้า แล้วกระจ่างออก ๆ ที่นี้ก็เบิกกว้างออก กว้างเท่าไรยิ่ง
 ละเอียดยะสติปัญญา ฟุ้งทั้งหลายฟังนะ

นี่ละสติปัญญาออกจากใจดวงโง่ ๆ นี่ละ เวลามันได้เบิกกว้างออกแล้ว โอโห พอ
 สูดทำแล้วไม่มีขอบเขตสติปัญญาญาณความหยั่งทราบ อำนาจของธรรมที่บริสุทธิ์เต็ม
 ส่วนแล้ว เป็นความสว่างไสวครอบโลกธาตุ โลกธาตุไม่มีขอบเขต นั้นเห็นไหมมันครอบ
 ไม่มีขอบเขตเลย นี่ละจิตดวงนี้ออกจากโง่ ๆ นี่ละ ขอให้อาศัยธรรมพระพุทธเจ้านี้อย่า
 ปล่อย่อย่างวาง ให้ยึดตามนี้ให้พิจารณา ชี้เกี่ยชี้คร้านอะไร พิจารณาชี้เรื่องธาตุเรื่อง
 ชั้นเทียบเขาเทียบเรา เขาเป็นยังไงเอามาดู ผม ขน เล็บ ฟัน หนังเขาเป็นยังไง ดับ ไต
 ไล่ ฟุง คนทั้งคนเป็นยังไง เราทั้งคนเป็นยังไง เอ้า เทียบกันเข้า นี่เป็นการทำงานเพื่อจะ
 ถอดถอนอุปาทานความยึดมั่นถือมั่นในสิ่งเหล่านี้ ถอนไปได้รู้ไปแล้วถอนไปเรื่อย ๆ
 แล้วหมดไป ๆ หมด เบาหวิว นั้นเห็นไหม แล้วเบาไปเรื่อย ๆ

นี่เราไม่ค่อยได้สอนทางด้านอรรถไถ้ธรรมเพื่อการถอดถอนกิเลส พูดตั้งแต่
 เรื่องบ้านเรื่องเมืองช่วยโลกช่วยสงสาร เลยลี้มกรรมฐานที่เป็นความสุขภายในนี้ไปเสีย
 วันนั้นก็จึงเตือนบ้างให้พากันพิจารณาทางด้านปัญญานะ ปัญญาสำคัญมากทีเดียว นี่เรา
 ได้เห็นคุณค่าเต็มหัวใจ ได้เห็นคุณค่าของปัญญา ทั้ง ๆ ที่แต่ก่อนมันชี้เกี่ยไม่ยอม
 พิจารณา แล้วก็พ่อแม่ครูจารย์มันเสียด้วยนะสอน เพราะความเคารพอันนี้เองถึงลาก
 ออกจากสมาธิหมูขึ้นเขียง ไม่ยอมออกคิดออกปรุง หว่านเป็นความรำคาญ แล้วลากอัน
 นี้ออกไป เพราะคิดทางด้านปัญญามันเป็นงานนี่นะ ต้องคิดนั่นคิดนี่ มันไม่ยอมทำงาน
 ทางด้านปัญญา มันอยากอยู่ความสงบ นี่ลากออกไปปัญญาออกไปดู ปิดประตูไว้ทำไม
 ความหมายว้างนั้น มันอยู่ในห้องนี้ ปิดประตูไว้วันยังค่ำก็เห็นแต่ภายในห้องละชิ เปิด
 ประตูออกไปชิ เปิดประตูออกไปนี้เป็นด้านปัญญา

พอเปิดออกไปนี้มันก็เห็นละที่นี้ เริ่มเห็น ๆ ต่อไปก็กระจ่างออก ๆ เบิกออก ๆ
 กว้างออกนะ จิตเป็นของเล่นเมื่อไร ทุกคน ๆ อยู่กับจิตทั้งนั้นนะ มองข้าม ๆ ทั่วโลก
 ดินแดน มองตรงแต่พุทธศาสนาอย่างเดียว นอกนั้นมองข้ามทั้งนั้น มองข้ามใจดวงนี้ รู้
 เต็มตัว ๆ หาหลักยึดไม่ได้ก็คือความรู้ของคนกิเลสหนานั่นเอง ถ้าความรู้ที่มีสติธรรม
 ปัญญาธรรมเข้าแทรกแล้ว มันจะแยกจะแยะให้เห็นเป็นสัดเป็นส่วนแบ่งสัดแบ่งส่วนไป
 ได้ จำเอานะ ให้ใช้ปัญญาบ้าง อย่ามานอนอยู่เฉย ๆ ไม่เกิดประโยชน์ตายจมอยู่นี่นะ
 เอาละให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd